

РЕШЕНИЕ

№ 4724

гр. София, 31.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛА НИКОЛОВА

ЧЛЕНОВЕ: АНТОАНЕТА АРГИРОВА

ВЕСЕЛА ПАВЛОВА

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора НИКОВА, като разгледа дело номер **4109** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Самостоятелна медико-диагностична лаборатория [фирма] срещу решение № 27 от 05.04.2011 г., постановено по НАХД № 15024/2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101^{-ви} състав. С решението е потвърдено издаденото от заместник – директор на ТД на НАП – С. Наказателно постановление № 8290-0017266/16.11.2009 г., с което на дружеството – касатор е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева, на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (в редакцията до 31.12.2009 г.) за неизпълнение на задължението по чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Касаторът се представлява от упълномощен адвокат, който поддържа жалбата. Допълнително е представил и писмена защита. Наличието на касационни основания е обосновано с твърдения за това, че: не е извършено административно нарушение, тъй като в обекта не се извършвали търговски продажби; налице е нарушаване на изискванията на чл 57, ал. 1, т.т. 5, 6 ЗАНН, понеже в НП съществувало противоречие между описанието на нарушението и санкционната разпоредба - като основание за налагането на санкция е цитиран текста на чл. 185, ал. 1 ЗДДС, който обаче касае издаване на касов бон, а процесния случай не е такъв. Иска се да бъде отменено

обжалваното решение и НП.

Ответникът – ТД на НАП С. град, представляван от юрк. П. оспорва касационната жалба и изразява становище за нейната неоснователност.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, VI касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон касационният съд следи служебно.

От фактическа страна е установено и не се спори, че при проверка в медицински кабинет, стопанисван от Самостоятелна медико-диагностична лаборатория [фирма] е констатирана липса на съкратен месечен отчет в книгата за дневните отчети от фискалната памет от ЕКАФП, за месец 09.2009 г. Задължението за съхраняване е вменено с разпоредбата на чл. 41, ал. 2, вр. ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

За да потвърди наказателното постановление, съставът на Софийски районен съд е изложил мотиви, с които е обосновал крайния извод, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, установени в ЗАНН, административнонаказателната отговорност е ангажира в съответствие с доказателствата.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. Липсват касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т.1, вр. ал. 2 НПК за неговата отмяна.

Възражението, че дружеството – касатор не е имало задължение да съхранява месечните отчети е обсъдено от въззивния съд и касационната инстанция изцяло споделя мотивите за отхвърлянето му. Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. определя условията, реда и начина за издаване на фискални касови бележки, като регламентира задължението на всяко лице да регистрира и отчита извършените от него продажби в търговски обект, чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство – чл. 1. Наредбата е издадена на основание чл. 118, ал. 4 ЗДДС и касае отчитането и документирането на доставки, по смисъла на чл. 6, чл. 9 от същия закон. Пълномощникът на касатора, твърдейки противоречие в НП между описанието на нарушението и санкционната разпоредба е имал предвид текста на чл. 185, ал. 1 ЗДДС в настоящата редакция, в сила от 01.01.2010 г. НП обаче е издадено на 16.11.2009 г. за нарушение, което е констатирано на 13.10.2009 г. През този период текстът на чл. 185, ал. 1 ЗДДС е следният: „Чл. 185. (Обн. - ДВ, бр. 63 от 2006 г.) (1) Лице, което не издаде фискална касова бележка (фискален бон) или наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане в/от експлоатация, или отчитане, или сервисно обслужване на фискалните устройства, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 200 до 10 000 лв.”.

Дружеството е санкционирано въз основа на установения в чл. 185, ал. 1 ЗДДС към датата на издаване на НП състав на административно нарушение.

При наличните фактически данни отговорността на търговеца е ангажирана в

съответствие с процесуалните норми и в резултат на съобразяване с нормите на ЗДДС. Въззивното решение, с което е потвърдено НП следва да бъде оставено в сила. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, VI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 27 от 05.04.2011 г. по НАХД № 15024/2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.